

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 429 | Maig 2024

Bústia oberta - 4

Farmàcies de guardia - 5

Gent del Masnou - 4
JOAN MURAY

Vivències - 6
ELS COLORS DE LA CORAL
Pep Parés

Opinió - 8
TEOCRÀCIA POLITICA
Joan Camps Ortiz

Espai poètic - 9
CANT ALS POETES
Enric Badal

Històries de la vila - 10
MÉS SOBRE LES TORRES DE DEFENSA I UN EXVOT DE L'ANY 1850
Joan Muray

Fem poble - 13
DANI AMATRIÀIN

Diana Moya

Fem poble - 13
"LA SALUT ENTRA PER LA BOCA"
Núria Fusellas i Santi Duran

Fem poble - 17
EL PLAER DE LA LECTURA EN VEU ALTA
Rosàlia Ramon

Fem poble - 18
50 ANYS DEL CEM
Lluís Valls i Martí

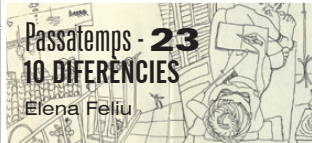
Gent del Masnou - 20
ES POT REPARAR UN COR TRENCAT?
Ana Caruezo Carnero

Parlem de llibres - 21
CARTAGO VETUS LA CIUTAT PERDUDA
Pere Martí i Bertran

Cròniques d'ultramar - 22
CAÇANT BOLETS A SIBÈRIA
Joan Muray

Passatemps - 23
10 DIFERENCIES
Elena Feliu

Urbanisme - 24
COM ES L'ESPAI PÚBLIC DEL BARRI CENTRE?
Iv. Fabregas

Anècdotes històriques - 25
"LA NIÑA BONITA"
Albert Vidal

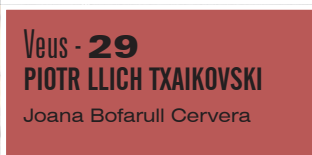
La cuina de l'Antonia - 27
CROQUETES DE POLLASTRE
El Cullarot
El mandatge de l'Enric DONA ISABELLA
El Repost dels Sentits

Corresponsal del Brasil - 28
EL PASSAT JA HA PASSAT?
Joan Maresma

Som - 130
TRANSITAR EL DOL
Dr. Oriol Lugo

Veus - 29
PIOTR LLICH TXAIKOVSKI
Joana Bofarull Cervera

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
Joan Muray

Disseny i maquetació
Estudi Santieleena

Publicitat
Santi 699 775 558

Imprimeix
Comgràfic

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

UNA FLOR NO FA MAIG, NI UNA GOTA FA RAIG

També diu un altre refrany "no és bon maig si no deixa la bassa plena". Aniria bé, doncs, que les desitjades pluges de maig fossin generoses i no minvés gaire el nivell dels embassaments, que l'estiu serà llarg.

En el panorama internacional, a la guerra d'Ucraïna no se li veu aturador. Si no hi ha més ajudes milionàries del bloc occidental, la guerra es decanta a favor de la Rússia de Putin. I aquí no s'acaba la preocupació per les vides dels habitants ucraïnesos i per la davallada de l'economia global, perquè aquest no és l'únic conflicte bèl·lic que ens neguiteja. A hores d'ara, som al 20 d'abril, data límit per tancar l'edició, no m'atreveixo a vaticinar el futur de la guerra entre Israel/EUA i l'Iran/Hamàs/Hezbollah. L'estat sionista és un país formalment democràtic, però només per als jueus, no pas per als palestins que habiten el seu territori. L'Iran és una dictadura teocràtica sense llibertats per al poble, però una potència econòmica i militar. Entre uns i altres poden acabar fent-nos entrar en una crisi econòmica de grans dimensions que, com sempre, pagarem les classes populars i la salut del planeta.

És sabut que **el conflicte entre jueus i palestins** ve de molt lluny, amb la perversa gestió que va fer el Regne Unit amb el seu Mandat britànic de Palestina i la posterior parcialitat del món occidental, liderat pels EUA, ignorant el genocidi que està cometent l'Estat d'Israel a Gaza i la crueltat i les il·legalitats perpetrades a Cisjordània.

És lícit defensar-se d'una potència invasora i fer-ho amb violència? Molts podrien respondre afirmativament, davant les horribles imatges que veiem, sense deixar de condemnar els actes terroristes comesos per Hamàs el passat 7 d'octubre.

Ja a casa nostra, a Gent del Masnou vam celebrar **l'assemblea anual de socis** el passat diumenge 14 d'abril. Teníem afers de certa importància a tractar, com la d'aprovar els comptes del 2023, el pressupost per al 2024 i informar sobre les noves instal·lacions de la nostra entitat.

Gent del Masnou us desitja una bona diada del 1r de maig. ✨

El President

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Vols rebre la revista a casa?

fes-te soci de GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

ESTUDI SANTIELEENA

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantieleena.com
santi@estudisantieleena.com
699 775 558

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

HEM DE SER CRÍTICS

Benvolgut President, Potser per la meva avançada edat, segueixo convençut que cal participar en la vida política des de la societat civil local, sempre. El gregarisme sol esdevenir contraproduent. Per això, hem de ser crítics.

Els polítics, també els municipals, sovint perden el nord i prescindeixen de l'opinió d'aquells a qui diuen servir o representar, contractant assessors que encareixen les despeses.

Que vivim greus moments de crisi democràtica, ocasionant desconfian-

ça en les institucions administratives locals i estatals, no és cap novetat. Són els mateixos partits governants, els que originen la crisi, per la seva evolució acomodaticia, els qui generen l'atomització de la societat i una singular polarització afectiva vers ells; destruint l'empatia. Augmentant la desconfiança d'una societat que a cada nova legislatura és més hostil.

Tot, com a reflex de conductes antidemocràtiques per part d'alguns polítics. Cal participar en la vida política i associativa, amic President; utilitzant la llibertat d'expressió i crítica constructiva, si volem que el

populisme no arrela en la nostra societat i perdem la democràcia que, als vells, tants anys de lluita ens va costar aconseguir.

Cada societat, dona vida a l'extrema dreta que mereix, quan no té present que "la dona del Cessar ha de semblar honesta a més de ser-ho". Massa sovint, ens oblidem d'aquesta asseveració, enlluernats pels prolífics actes populars que s'organitzen per distreure l'atenció de com administren els nostres impostos creixents.

Àngel Zamora i Garcia

JOAN MURAY...

...50 anys al món de la fotografia (1974-2024)

Al llarg d'aquests 50 anys ha fet 60 exposicions i ha participat als Salons Internacionals d'Edimburg, Hong Kong, Macau, Gijón, Brussel·les, Besiers i Barcelona.

Ha obtingut 8 premis fotogràfics, nacionals i internacionals. Entre les 6 distincions que se li han concedit, de les tres d'Itàlia, la més important és la de Cavaller Acadèmic en Art, i de les tres dels Estats Units, The World Medal of Freedom, com a historiador i fotògraf.

La seva bibliografia en guies internacionals d'art, amb un total de set, correspon a: Barcelona, París, Catalunya i Balears, Espanya-Portugal, Cambridge, Ferrara i els Estats Units. També ha publicat en revistes o diaris d'art de Barcelona, Sabadell i Sitges.

Ha participat diverses vegades en programes de televisió de Mataró, TV3, TV3-CANAL 33 i TVE 2. Ha

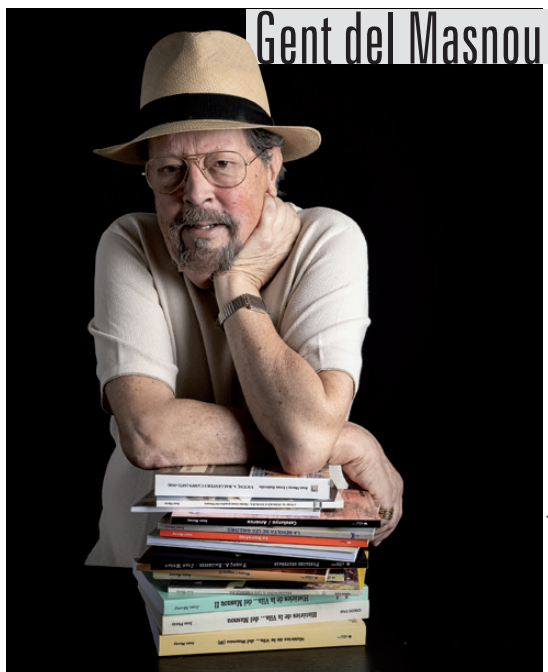

foto MARTA ALBARTÍ

creat set cartells, tríptics, postals i fotografies per a publicitat de diverses organitzacions i entitats. A més, ha fet 40 conferències de reportatges fotogràfics, de diversos llocs del món, de flora, etc. ✨

Farmacèutics del Masnou

Farmàcia de guàrdia - El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 22 hores

Maig 2024			Maig 2024			Juny 2024		
1	dimecres	Aymar	16	dijous	P. Nova			
2	dijous	Riera	17	divendres	Viamar			
3	divendres	Aymar	18	dissabte	Aymar	1	dissabte	Fàbregas
4	dissabte	Viamar	19	diumenge	Aymar	2	diumenge	Fàbregas
5	diumenge	Viamar	20	dilluns	Viamar	3	dilluns	P. Nova
6	dilluns	Aymar	21	dimarts	Fàbregas	4	dimarts	Viamar
7	dimarts	Ocata	22	dimecres	P. Nova	5	dimecres	Domínguez
8	dimecres	Riera	23	dijous	Riera	6	dijous	Aymar
9	dijous	Fàbregas	24	divendres	Domínguez	7	divendres	Ocata
10	divendres	P. Nova	25	dissabte	Ocata	8	dissabte	Riera
11	dissabte	Domínguez	26	diumenge	Ocata	9	diumenge	Riera
12	diumenge	Domínguez	27	dilluns	Fàbregas	10	dilluns	Viamar
13	dilluns	Ocata	28	dimarts	P. Nova	11	dimarts	Domínguez
14	dimarts	Riera	29	dimecres	Viamar			
15	dimecres	Fàbregas	30	dijous	Domínguez			
			31	divendres	Aymar			

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - C. d'Almeria 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - C. dels Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - C. de Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - Av. del President J. F. Kennedy, 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
P. NOVA - P. Nova de les Dones del Tèxtil, Local 6	93 715 96 41	de 8,30 a 20 h	de 9 a 13,30 h
RIERA - C. de Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Pg. de Prat de la Riba 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

Un Casal Ple d'Art!

- A l'escola Marinada
- De 3 a 12 anys
- Del 25 de juny al 26 de juliol
- Inscripcions al web www.blancdeguix.com

OBERT A TOTHOM!

Per més informació **654 330 889**

MULTISEP SERVEIS

CLIMATITZACIÓ - ELECTRICITAT
AIGUA / ACS - LEGALITZACIONS
MANTENIMENT / REPARACIONS LLAR

Josep Aguilar ☎ 666 496 333
✉ frigosep@gmail.com - El Masnou

ELS COLORS DE LA CORAL

Pep Parés

La calçotada sembla impossible. La pluja continua i ens sap greu pensar que no podrem tastar els calçots de casa dels amics com cada any, tot i que és un bé de déu veure com plou amb la sequera que patim.

Tampoc podrem gaudir com cal de les plàcides sobretaulas a l'ombra protectora dels arbres del seu jardí. Sortosament, una lona improvisada, tensada des de les branques dels arbres, es mostra com un teulada prou útil per protegir el foc de la pluja i anar fent brasa per als calçots i la carn. Som la Coral Intermitent i ens trobem cada mes, a les cases de cada un de nosaltres, des de fa trenta anys, per gaudir de l'amistat, el menjar i les cantades que sempre ens acompanyen. Cantem però no assagem. I ens reunim i repetim cançons de manera *intermitent*, vet aquí el nom de la coral.

Des de petits avancem per la vida amb les vides dels altres que se'ns creuen, ens acompanyen, ens entrebanquen, ens enriqueixen, ens esperonen i ens fan millors o pitjors. D'aquesta textura de vivències en surt la nostra personalíssima vida.

Hi ha situacions que propicien la connexió d'aquest fons d'experiències amb els altres. Com les trobades de la Coral Intermitent. Des de la història de cadascú en neix un tel comú, acolorit i càlid, que les abriga i les comprèn totes. Hi ha un ventall

Pluja i calçots. foto PEP PARÉS |

de colors que cada persona aporta a la Coral i que recullen vivències i sensacions ben diverses. Un arc de Sant Martí de peculiaritats.

Des del tel d'humanitat del color rosa s'irradien paisatges d'Àfrica, del Camerun. D'una jove infermera valenta i altruista capaç de travessar el Sàhara, als anys seixanta, només amb una maleta plena de regals per als altres; pujant i baixant de camions curulls d'homes, sense cap més dona. De la canalla del poble *Ngumbes* que juguen al riu Mugue i són els protagonistes del seu llibre d'històries: *Els infants de la Mugue*. Del relat de les milers de formigues d'aquelles contrades que caminen dia i nit en columnes d'un metre d'amplada i pobre de tu que les vulguis aixafar o separar, perquè embogeixen de sobte i ocupen tot l'espai que volies preservar. Si se t'acosten, les has de deixar passar, sense ni tocar-les. Arrepleguen tot el que les pot alimentar i et deixen tranquil. Els nens *Ngumbes* ho saben prou bé.

El tel canvia al color de la menta i ens omple de fragàncies dels bons herbolaris de la Barcelona de fa uns anys. La til·la, la camamilla, el romaní, la cua de cavall utilitzada des de l'Edat de Pedra;

Una jove infermera valenta i altruista capaç de travessar el Sàhara, als anys seixanta, només amb una maleta plena de regals per als altres; pujant i baixant de camions curulls d'homes, sense ni una dona

el llentiscle que ja empraven els egipcis com el millor conservant... La Boixerola o raïm d'óssa per a les infeccions d'orina, l'arç blanc per al cor...

El color d'unes mans d'or d'una mestra de treballs manuals per vocació, capaç d'inventar-se les coses més boniques i ensenyar-les a fer als altres.

La textura acolorida del roig d'una veu de soprano potent que sobrevola la taula, indomable i lliure, sense lligar-se al guió ni a les lletres.

Color de fusta càlida de la guitarra d'un mestre que enllaça i acompanya qualsevol cançó i harmonitza les notes de les cantades. Ritme i to sobre un ambient de festa.

Poemes d'un poeta, acolorits com la natura, aportats per ses filles que ens obren la porta als espais màgics del mas de Tarragona on s'inspirava son pare, en Marià Manent. Versos bells plens de sensibilitat que ressonen també a la seva llar de foc del Maresme on va néixer la Coral.

L'aire color de festa de Terol amb jotes i cançons encabides en delicioses croquetes. La propera tonalitat s'aixeca *por soleares* i ens balla flamenc amb una alegria contagiosa tan rica de

La Coral Intermitent. foto XAVIER VILLUENDAS |

colors com els seus rams de flors i amanides. El tel transparent d'aigua que llueix amb els cantants de la Floresta, mentre cau la pluja i l'hospitalitat puja.

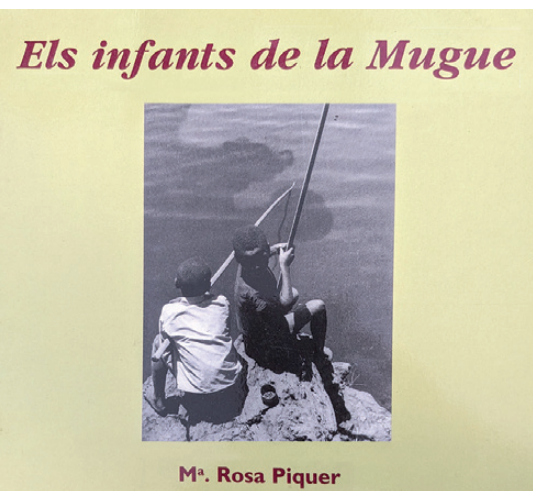
El color metall fosc de les tisores del jardiner de la coral que modelen els arbres i canvien el paisatge que ocupem amb el bullici i els cants.

L'àvia i la neta, color tendresa, que conviden a entonar cançons d'infants que integren la petita a la festa.

Tons de dansa d'una eterna balladora, sempre a punt per retrobar passos i tradicions.

Color d'àpat i bona gana d'un cantant amb remors d'altres corals.

I jo, verd d'Enciam, segona veu constant ben a prop de la guitarra! ✨

Llibre *Els infants de la Mugue*

ARENAS PUBLICITAT

Més de 25 anys d'experiència al sector publicitari

935 550 986 | www.estampadosarenas.com

TEOCRÀCIA POLÍTICA

La teocràcia es fonamenta en que només els representants elegits per Déu a la terra poden governar dirigint i decidint el present i el futur de la humanitat que, com a súbdits incondicionals, han d'obeir dràsticament la sacra paraula del profeta auto-franquiciat de torn. Aquest és l'origen de la monarquia.

Els que vam néixer en plena guerra civil sabem molt bé què signifiquen quaranta anys de Teocràcia Dictatorial, la qual cosa ens permet avaluar en quina mesura vam ser col·laboracionistes de tan despòtic règim, la majoria patint la síndrome d'Estocolm o intentant sobreviure sota el temor de les represàlies emmarcades en el silenci mesell del conformisme covard que, sigui per por a ser assenyalat socialment o judicialment, ens obligava a acatar les regles inquisitorials del nacionalcatolicisme sotmès als antulls del franquisme.

Des l'any 1939, l'esperit continuista de la dictadura no ha aturat la depuració política inspirada en els Decrets de Nova Planta de Felip V, decrets encaminats a garantir l'homogeneïtat politico-ideològica de la dictadura mitjançant l'eliminació dels càrrecs funcionaris, intel·lectuals i econòmics amb la consigna genocida de substituir-los per mers comissaris destinats a eliminar qualsevol valor de la nostra identitat, amb l'obcecació malaltissa d'arruïnar-nos l'economia, menysprear la nostra llengua, difuminant la nostra cultura i anul·lant el sentit de pertinença que ens pertoca en el marc politico-geogràfic de ser part natural dels Països Catalans. Aquest és el Cavall Troià on s'ha mantingut cavalcant l'espanyolisme més ranci, que amb esperit

vencedor menysprea la democràcia dels vençuts, arrogant-se el dret de blindar l'arbitrarietat de les prebendes obtingudes per la divina Gràcia que, com un Moisés més, s'atorga haver rebut les taules del Nacionalcatolicisme del propi Déu.

No es estrany doncs que enmig dels vençuts condescendents i els vencedors premiats hi hagi un possible empat tècnic, d'una part els que han prosperat mentre ha durat la dictadura i se'ls en fot que els de l'altra part no tinguin manera d'emancipar-se dignament, doncs per molt que treballin mai podran pagar-se un habitatge mínimament digne i si gosen formar família, condemnaran la prole i tots els seus descendents a la més impotent pobresa a perpetuïtat.

Si no esborrem a Déu de la política, la promesa del paradís terrenal seguirà sent exclusiu dels que diuen parlar en el seu nom, i la resta que no en sabem res del cert, doncs no l'hem vist mai ni l'esperem, haurem de seguir combregant amb les rodes de molí dels que diuen ser els seus graciosos elegits.

No és una casualitat que la terra promesa per Déu sigui un polvorí a punt d'explotar! *

Enric Badal

Joana Bofarull Cervera, cantaire i poetessa -que col·labora en la nostra Revista amb els seus articles a la Secció "Veus"- ens ofereix avui aquest poema.

CANT ALS POETES

Diuen que es veu allà lluny
una llum d'esperança, flamejant.
Diuen, se sent un vaixell
que s'enduu l'enyorança, navegant
i que és possible començar
i que és possible continuar
i diuen que és possible
estimar, com jo t'estimo a tu.

M'han perfumat, els poetes,
els dies més freds de l'hivern,
m'encomanen la ciència dels somnis
i em donen tot sovint la mà.
Acaronen el meu pas,
l'impossible el fan veritat
i m'embolcallen de versos,
de mots, de paraules d'amor.

De les seves paraules
a la memòria me'n guardo un bocí
i de les dolces i tendres en faré un poema
per a tu i per a mi.
Agafa la ploma i escriu-me
tots els sentiments que m'has amagat,
escriu-me una nota, un poema,
i obrim la finestra aquesta nit plegats.

Joana Bofarull Cervera

M. Àngel Molina

Decoració d'interiors
Estucats venecians • Pintura d'interior i exterior

606 077 808

Plànol del Masnou, de 1840, de l'arquitecte municipal Miquel Garriga i Roca.

MÉS SOBRE LES TORRES DE DEFENSA I UN EXVOT DE L'ANY 1850

Joan Muray

A la majoria dels habitants de la nostra vila els costaria trobar les torres de defensa que resten dempeus, i encara més saber on estaven ubicades les que foren enderrocades¹

Per als que no ens segueixen habitualment, els diré que el Masnou va tenir des de temps remots sis torres de defensa, entre les que estaven incorporades a antigues masies, que eren tres (en queden dues), i les que pròpiament eren només torres de defensa, i que totes, malauradament, foren enderrocades.

També ha estat de gran ajuda la pintura de l'exvot, que ens il·lustra de com era la torre d'en Riera o de la Presó, quan encara tenia merlets.

Tot i que ja vaig escriure fa anys sobre les torres en aquesta secció, ara puc tornar-ho a fer, ja que han sortit a la llum nous documents i una pintura que ens podran il·lustrar millor sobre elles. Començaré a descriure-les pel llevant masnoví, anant fins al ponent, on encara hi ha les dues úniques que resisteixen, no el pas dels anys, sinó el dels segles. Són aquestes:

TORRE DE N'ANGLADA (al c/ d'Adra)

És la més desconeguda de totes, ja que, així com de la resta n'hi ha documentació i/o fotografies, d'aquesta només en queda una mostra del lloc del carrer Adra on es trobava ubicada.

Aquest carrer, ara un carrer estret i fosc, si hi passeu, veureu que no és recte, que cap a la meitat

C/ d'Adra, on hi havia la torre enderrocada el 1802

fa un angle molt obert, que era el lloc que ocupava la torre. Es diu que era de grans dimensions i que, antigament, per entrades a mines de cases del sector s'hi podia accedir, i que era com una mena de masmorra i hi havia cadenes a les parets.

Segons consta en un plànol de 1840, de l'arquitecte municipal Miquel Garriga i Roca, fou enderrocada l'any 1802.

TORRE DE CAN FONTANILLS

Torre quadrada, adossada a la masia, d'estil gòtic i que sembla ser dels segles XIII/XV. Es trobava al fons de l'actual pati, a mà esquerra, i fou

enderrocada l'any 1902, en entrar a formar part de les edificacions del Casino del Masnou.

Masia de Can Fontanills, amb la torre a la dreta (Casino)

En aquesta masia, al darrer terç del segle XIX, s'hi establí el col·legi del mestre Francesc Flos i Calcat, on va practicar l'ensenyament del català i en català, que després duria a la pràctica a Barcelona amb el Col·legi Sant Jordi.

A la imatge la podeu veure en tota la seva esplendor, de tres plantes, amb matacà i espitlleres per defensar-se. Actualment només en queden restes dins les parets de diferents parts de la construcció.

TORRE D'EN RIERA o de la Presó

També dita, en algun document, de Can Corbera, per estar situada davant d'aquesta masia, que era al fons de la plaça de la Llibertat, on després hi hauria el Centre Coral Nova Unió Masnouenca (Casinet), i ara hi ha pisos. Com dic al títol, també se'n deia, en antics documents, d'en Riera, i en alguns també de la Presó, ja que devia fer aquesta funció durant algun temps.

Tenia forma rodona i de grans proporcions. No se'n sap la data de construcció. A la imatge la veiem

Torre d'en Riera o de la Presó. Exvot on es veu sencera

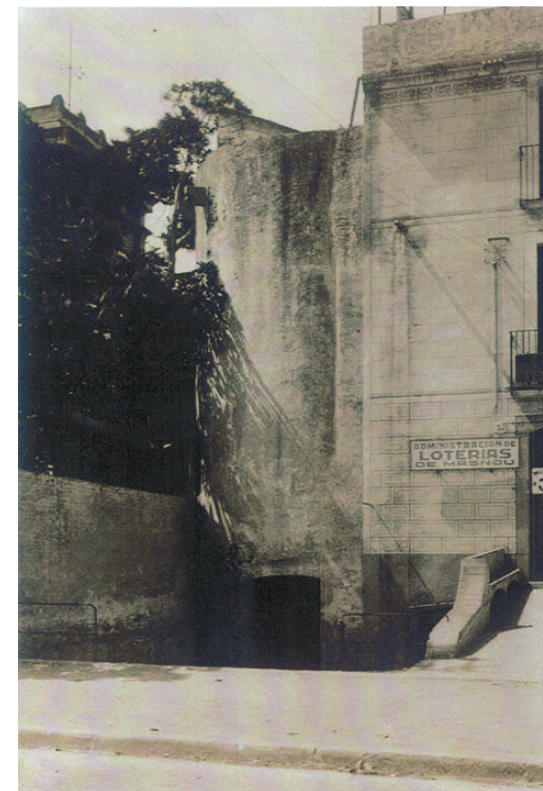
de tres pisos, i ja sense els merlets que tenia. En canvi, en sabem la data exacta de l'enderrocament, l'any 1943.

A voltes, per explicar històries ens servim de documents antics, i també de dibuixos² i/o fotografies, però d'aquesta, que és ja de per si ben documentada, n'hi ha una pintura a l'oli, força naïf, un exvot fet per una masnovina, Paula Maristany, esposa de Josep Ribas, fet en agraïment a Sant Antoni de Pàdua, per haver salvat la seva filla Antònia³ de la caiguda dels merlets d'aquesta torre, quan durant una forta tempesta un llamp els va fer caure. Era l'1 de novembre de 1850.

TORRE DE CAN FÀBREGAS

Aquesta devia ser només una torre de defensa, de les anomenades torres de moros, que servien precisament per defensar-se dels pirates sarraïns, en les contínues ràtzies que feien a les nostres costes.

Ara, per documents consultats, s'ha pogut saber que se n'havia dit de Can Fàbregas, nom de qui en devia ser propietari durant el segle XIX. Al document esmentat posa que al seu darrere hi

Torre de Can Fàbregas (Camí Ral, tros del C/ Barcelona, 47)

havia el carrer de la Ginesta (actualment Dr. Curell). Ocuparia l'espai de l'actual número 47 del carrer de Barcelona (Camí Ral).

A la imatge la veiem adossada a una casa, que al moment de la fotografia era l'administració de loteries i estanc del Torres. Al costat esquerre s'hi veu una baixada i una porta, que el document diu que era a Can Seitons. No tenim constància de quan fou enderrocada.

TORRE DE CAN TEIXIDOR

La torre d'aquesta notable i noble masia de forma quadrada i amb merlets, sobresurt, ara un cos, de la masia, la qual es troba ubicada sobre un turó que dona de cara a mar, i és a la part del darrere de la casa, lloc que havia estat una antiga vil·la romana.

Masia de Can Teixidor amb la torre quadrada

Tota ella forma un conjunt d'edificacions dedicades al conreu del camp i la vinya, es troba dalt d'un turó que dona a la mar, i té a la seva esquerra el que fou l'estuari de la riera d'Alella, i a sota l'actual passeig vora mar, enterrada la resta del que fou una argolla per amarrar les galeres de Roma quan venien a cercar vi de la Laietània. De la seva construcció no se'n sap la data exacta, tot i que hi ha el precedent de la vil·la romana en temps molt reculats. El document més antic que se'n conserva és d'una venda de propietat durant el segle XIV.

Des del segle XVII se'n diu de Can Teixidor, a causa que en aquell segle la va comprar Jaume de Teixidor, conseller quart del Consell de Cent de Barcelona. Després, per vincles familiars va arribar al que en fou el darrer propietari, en Gaietà de Planella i de Fiveller, Llar i Bru, que va morir el 1863.

TORRE DE CA L'ANTIC

Aquesta torre es troba ubicada rere la masia de Ca l'Antic, casa que fou bastida el segle XVII, que té la teulada a dos vessants, i al costat dret de la façana conserva un torricó, una escaraguaita, que és una garita de guaita amb coberta de rajoles de majòlica.

La torre sobrepassa la teulada de la masia en dos cossos, és quadrada i ara té a dalt una mena de terrassa, que seria afegida el passat segle XX pel farmacèutic Joaquim Cusí, quan hi va fer reformes l'any 1948, per convertir-ne l'interior en un estudi.

Encara una curiositat més sobre les torres, tot i que no es pot ubicar en cap d'elles, ja que un document de 1878 l'esmenta com de Can Payà, i no s'ha pogut saber a quina es referia. El document diu que dues persones reclamaren, suposem que a l'Ajuntament, les claus de la torre, que era seva, i havia estat ocupada durant la passada guerra civil. Per la data es pot deduir que es referia a la Tercera Guerra Carlina (1872-1876). A Catalunya, aquestes guerres també se'n deien carlinades.

Com veieu, la nostra vila és una de les que més torres tenia al seu terme, i formava part del que en temps reculats se'n deia la Costa Torrejada (l'actual Maresme). ✱

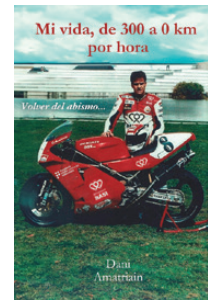
Masia de Ca l'Antic, amb la torre quadrada

NOTES

- 1) Torre d'en Riera o de la Presó, ja sense merlets (pl. de la Llibertat).
- 2) Torre d'en Fàbregas (Camí Ral, t. Vegeu butlletí número 25 de febrer de 1989, o bé al llibre Històries de la Vila... del Masnou, volum I.
- 3) El dibuix en qüestió es troba en un plànol de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca. Aquesta nena era la mare del Dr. Enric Ribas i Ribas (Vigo 1870-el Masnou 1935), eminent cirurgià català.

Fons consultats

- Arxiu Històric Municipal del Masnou
- Arxiu Biblioteca Joan Muray

DANI AMATRIAIN

Mi vida, de 300 a 0 km por hora

L'expiloto Dani Amatriain, qui va guanyar diversos títols de Campió d'Espanya i d'Europa de motociclisme, ha presentat el seu llibre autobiogràfic a casa SEAT Barcelona. En paraules de l'autor, aquest llibre ha estat "el millor procés terapèutic que podia fer per a mi i per als meus. Sortir d'una addicció no és fàcil; ningú t'explica que una vegada surts, has de continuar lluitant cada dia".

L'acte ha estat una emotiva trobada en el qual companys i amics del expiloto l'han acompanyat per a recordar la seva trajectòria de vida; des dels audaçs somnis d'infància, fins als desafiaments de la seva carrera esportiva, sense oblidar la lluita personal que va haver de superar després de conèixer l'èxit. Amatriain, qui ha revelat públicament que té VIH, sempre va tenir clar que el seu llibre havia de ser una eina amb la qual ajudar als altres: des d'aquells que estan passant per un procés d'addicció, com aquells que han sortit. "A mi ajudar em retroalimenta", ha declarat en diverses ocasions Dani Amatriain durant l'acte; i així ho ha exemplificat explicant la seva actual vocació de terapeuta intervencionista, el seu projecte empresarial BASI amb finalitats solidaris i la seva actual vinculació amb la Fundació Lluita contra les Infeccions que presideix el Doctor Bonaventura Clotet, a qui destinarà part dels beneficis de la venda de la seva autobiografia.

Com ha remarcat el seu gran amic, el periodista Josep Lluís Merlos, "Dani continua sent un exemple gràcies a la seva capacitat de treball, la seva imparable creativitat, i la seva gran honestedat que segueix present com el primer dia".

Fem poble

Diana Moya

El Dr. Bonaventura Clotet ha agraït l'altruista gest de Amatriain, emfatitzant que "Testimoniatges com el de Dani ajuden a no estigmatitzar malalties com aquesta. Ell és un gran exemple que avui dia es pot tenir VIH i viure una vida normal. I amb el seu llibre ha demostrat un gran gest de solidaritat i honestedat". El president de la Fundació Lluita contra les Infeccions conclou recordant que no s'ha d'estigmatitzar a ningú per tenir algun virus, i que a la societat li queda molt per aprendre i contribuir en actes solidaris que ajudin a invertir en recerca. "És la manera més efectiva per a avançar i materialitzar els projectes; és el que anomenem diners-llavor. I no som conscients del retorn emocional que et dona saber que tu estàs apostant en projectes així".

Josep Lluís Merlos, Dani Amatriain i el Doctor Bonaventura Clotet

El llibre estarà disponible a partir del divendres 12 d'abril en la plataforma de Amazon. Part dels beneficis de la venda aniran destinats a la Fundació Lluita contra les Infeccions que presideix el Doctor Bonaventura Clotet per a ajudar a reforçar els seus projectes de recerca. <https://lluita.org/es/> ✱

MOTOS
CARRAU

LA TEVA TENDA TALLER
DE MOTOS AL MASNOU

motoscarrau.com

“LA SALUT ENTRA PER LA BOCA”

Núria Fusellas i Santi Duran

Rosa Mari Codina, quarta generació de peixaters. Treballa moltes hores a la parada familiar del Mercat, però encara li queda temps per ser la presidenta del Mercat, tot i que confessa que es reparteixen la feina entre tots

La meua àvia al mercat vell de Masnou

La vostra relació amb el peix?

Pescadors no ho hem sigut mai. Hem comprat el peix a les barques i l'hem venut als mercats, sempre gent de mercat.

Com és la vostra feina?

En el ram del peix tens feina les 24 hores si vols. A les 12 comença a Mercabarna, subhastes al matí de peix blau i peixos d'escata, també subhastes a la tarda i la venda del peix a la botiga, són moltes hores. Quan érem més colla ho fèiem, em refereixo sobretot quan hi eren els pares. A la matinada fèiem la venda al major i repartien a les peixateries del litoral.

Aquest era pescat aquí, oi? Avui es podria fer amb la pesca que hi ha?

No es podria. Ara ja no som majoristes, el pare es va posar malalt i ho vam haver de deixar. I fixat: tinc cosins que treballen el major i a vegades han

de buscar de fora perquè no hi ha la pesca que hi havia abans.

Per que creus que és això?

El principal és el maltracta que se li ha fet al mar. Temps enllà hi havia moltes famílies que vivien d'això, que pescaven de manera artesanal i altres tipus de pesca. Us recomano un documental de "Sense Ficció", a TV3, on parlaven amb diferents confraries de pescadors, des de Tarragona fins a Roses. La meua generació ens trobem que no hi ha peix per treballar, anys enrere es venien molts més quilos i era molt més barat.

Ara és un aliment de luxe, no creus?

Hi ha peix de moltes procedències, de moltes qualitats. Et trobes lluços a 8 € com al Mercadona, que no es pot comparar amb els que tenim a la parada. Nosaltres escollim el millor gènere.

És el que vol el vostre client.

El nostre i el de la resta de parades. El mercat té una clientela que prima la qualitat. Abans no, la gent corria molt pel mercat perquè no hi havia res més.

Ara estem rodejats de grans superfícies.

Al Mercadona, que seria un dels llocs on prima el preu per sobre la qualitat, sí que et diuen que el seitó o la sardina és viva del dia. La resta tot és de més baixa qualitat. Duros a quatre peles no n'hi ha. Al Mercat això no ho trobaràs.

També és cert que tot el que és alimentació ha pujat molt, no només el peix. També la fruita i la verdura. I els sous són els que són.

La gent no s'està de res. El que hi ha és prioritats. I canvi de costums. Les famílies abans es reunien els diumenges i feien un bon dinar. Ara és només a les dates assenyalades. I aquests dies, en què es vol quedar bé, venen a buscar el peix al mercat.

Tu creus que totes les parades funcionen així?

Sí, tots som professionals, cadascú del seu ram. Saben de què és temporada, t'aconsellen com cuinar-ho,... Aquí tries tu el producte. Esculls tu el que t'emportes.

I això fa pujar el preu

El Mercat no és car, aquesta és una idea que es té, però que no és real. El màrqueting fa que moltes vegades comprem molt més car perquè evita que pensem. Una safata amb tres talls de pinya per 2 €. Saps a quant t'està sortint la pinya?

Tens raó.

El salmó està caríssim, i a més estem gastant el superior, perquè del més senzill no n'hi ha. Doncs l'altre dia al Carrefour estaven venent el quilo tres euros més car que el que venc jo. Que te'l dono polit i sense espines!

Són idees preconcebudes.

El Mercat és car? No. És costós? Sí. Perquè també és un altre gènere. Que la Natàlia et remulli el bacallà els dies que toca, que sigui bacallà i no beluga. Els bunyols, també de bacallà. És una professional. Té ofici. I com ella, tots.

El Mercat és costós, doncs, no car.

Jo puc parlar per mi i et dic que no tenim el

Un oncle del meu pare amb un tauró peregrino. Arenys 1948

producte car. En l'àmbit de vendes no ens podem comparar amb una gran superfície. Són històries diferents. Som artesans, tracte proper, els de tota la vida. El peix net i arreglat al gust demana un temps. De qualitat.

Com veus el futur del Mercat?

Al Mercat treballem i tenim una clientela fidel. Aviat obriran dues parades i una altra s'amplia. Tenim com a pla a mig termini barrejar-nos amb la gastronomia i poder tenir una experiència més complerta.

Tal com ho estan fent altres mercats.

L'espai gastronòmic anirà al lloc d'unes parades que hi ha embargades. A veure si es pot resoldre aviat. Un espai de gaudir, com ja vam començar amb els dissabtes de vermut.

Ho recordo, molava molt.

Ara no seria possible perquè et demanen molta paperassa, s'ha complicat tot. Crear la tapa de mercat, que englobi totes les parades. Orientar-ho a la temporada, mostres gastronòmiques, com cuinar-ho...

Quines ganes, espero que sigui aviat.

Ja saps que les coses de palau van a poc a poc. Tenim molt espai, però no el podem utilitzar com ens agradaria. I, tot i això, estem treballant, que més volem!

La meua àvia Rosa. Al mercat vell de Masnou. 1950

El meu pare, Ramon, amb 2 meros. 1997

El meu cosí Martí i pare comprant sardina a la llotja de Mataró. 1994

RAS I CURT a Rosa Mari

El primer que fas quan et lleves
Una dutxa **Menjar preferit** Peixet fregidet **Estació de l'any** Primavera **Mar, muntanya o ciutat** Muntanya **Quin superpoder t'agradaria** Viatjar en el temps **En el temps lliure...**
Desconnecto **Tens algun mestre**
Molts **Pel·lícula o sèrie, quina?**
Sèrie, Downton Abbey **Actor/actriu favorit?** Meryl Streep **Tatuatges: sí o no i on?** No **Un llibre** Las siete Hermanas, Lucinda Riley **Música...**
Tota **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Un bon manteniment de neteja **Color** Tots, menys el vermell

Quants sou treballant?

A la parada abans érem un fotimer treballant. Ara no és que no hi hagi feina, és que els sous s'han encarit molt. Som quatre que donem el millor de nosaltres perquè som professionals del sector. I els nostres clients estan acostumats al fet que els tractem així. Volen que els hi facis al moment i preparat de la millor manera.

Volen que els mimis.

Sí, però, per altra banda, el canvi és tan fort i tan ràpid que no hi ha temps a assimilar i a donar-hi

cabuda a tot. L'Instagram, per exemple. Si no en tens, no ets ningú. Haig de despatxar, haig de tallar el peix, i haig de penjar fotos?

El Mercat no té ningú que el dugui?

Sí, ara hi ha un noi que ho fa prou bé. Va donant pinzellades de totes les parades. És un aparador de la nostra feina. La qüestió és ser aquí, tenir il·lusió, treballar en el que has fet tota la vida. I pensa que no hi ha relleu. Les parades pleguen perquè la persona es jubila.

La vida canvia a cada moment.

No tenim temps, ni en volem tenir per segons què. Tot va molt de pressa, ha de ser fàcil i ràpid. Però no oblidem que la salut entra per la boca. A vegades la vida no et dona de sí, i claudiques i fas qualsevol cosa. Però això no pot ser sempre.

Moltes gràcies per l'estona, prenem nota i estarem pendents dels canvis quan vinguem a cuidar-nos al Mercat. *

Disfruta amb nosaltres tot l'assortit amb la frescor i qualitat que ens caracteritza

Peixos Ramon Codina - Mercat Municipal del Masnou - 93 540 41 97

Fem poble

EL PLAER DE LA LECTURA EN VEU ALTA

LECTURES PER A TOTHOM

Rosalia Ramon i Ferràndiz

Vivim en una societat on l'esperança de vida és cada vegada més llarga, on les generacions arriben a l'edat adulta havent consolidat una formació i una cultura a la qual no cal renunciar pel fet de ser gran.

Malgrat els impediments físics, tothom hauria de seguir tenint contacte amb els llibres i la lectura fins allà on li sigui possible. El plaer de la lectura en veu alta - Lectures per a tothom és un projecte de la Fundació la Calàndria que vol fer arribar la lectura a aquells ciutadans i ciutadanes del Masnou que, per diferents raons, no poden accedir-hi.

Per portar-ho a terme, la Fundació la Calàndria ha creat xarxa de voluntariat en col·laboració amb l'associació Capitanes del Masnou que, organitzada en diferents grups, porta la lectura en veu alta a diferents residències de gent gran del Masnou.

El projecte es troba en una primera fase d'implementació on hi ha desplegat tres grups actius de

voluntariat que realitzen les lectures en veu alta a diferents conjunts de persones oients, agrupats d'acord amb els criteris dels professionals sanitaris i d'atenció de cada centre, concretament a la residència Montseny i també a la residència Sant Jordi.

L'acollida ha estat fabulosa, es treballa amb l'objectiu no només de fer arribar la lectura a la gent gran, sinó també d'establir-hi una conversa al voltant dels textos llegits que estimuli la comunicació i contribueixi al seu benestar emocional.

Del mes de febrer ençà, data en què es va iniciar materialment el projecte, les preferències a l'hora d'escoltar lectures s'han centrat en les narracions curtes de ficció, sense deixar de banda els comentaris sobre algun tema d'actualitat.

Cal destacar que aquest projecte es pot dur a terme gràcies a la col·laboració entusiasta de la Fundació Sant Francesc d'Assís i a la direcció de la residència Sant Jordi.

Si esteu interessats en el projecte El plaer de la lectura en veu alta - Lectures per a tothom, podeu adreçar-vos al correu de la Fundació la Calàndria, info@lascalandria.cat.

Animeu-vos a participar, és una activitat molt engrescadora i agraïda! *

1974 Primera junta del CEM

1976

1977

1980. Pessebre. Turó d'en Baldiri

1986

1983

Fem poble

Lluís Valls i Mari

50 ANYS DEL CEM

Centre Excursionista del Masnou

Aquest any es compleixen 50 anys de vida i activitat del CEM, Centre Excursionista del Masnou i això és motiu de celebració. Per aquesta raó la junta actual ha preparat per al proper 11 de maig un seguit d'actes de festa d'aniversari. Molta gent ha passat per aquesta entitat

Per poder-ho fer saber a tothom ens servim d'aquesta finestra de Gent del Masnou i arribar a qui, durant temps o anys, hagi format part de l'entitat perquè faci ressò de la intenció del **CEM** d'aplegar el màxim de gent possible per a gaudir de la data d'aniversari.

Qui vulgui informació sobre la celebració pot contactar al wsp 600 09 20 98 o bé a l'instagram de l'entitat.

El Centre va ser creat l'any 1974 bàsicament per joves provinents de l'escoltisme però que volien anar més enllà en el món de l'excursionisme i recalcar en l'escalada, l'esquí o l'alpinisme i també participar en tot el moviment social que s'albirava. Montserrat, Céllecs i la vella pedrera de Teià foren l'escola primària dels futurs escaladors, més endavant trobaren altres reptes i també s'organitzaren algunes expedicions a diferents indrets del planeta. Va ser una època brillant, jove i engrescadora on els èxits del **CEM** es deixaven veure constantment mitjançant cursets, estades, campaments, conferències, jornades i fins i tot es va editar, durant alguns anys, un butlletí, **El Nus**, especialitzat en el món i l'esport de muntanya.

Degut a la situació política i social del moment l'entitat també formà part i va participar en molts

1997 Refugi de la Vall d'Estós

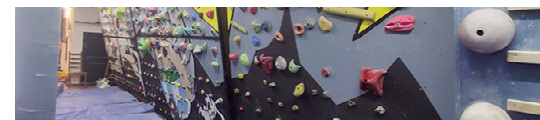
esdeveniments imminents després de tants anys grisos i repressius a casa nostra.

Un cop normalitzada la situació, el **CEM** ha continuat centrant-se més concretament en l'esport de muntanya i l'escalada fins a l'actualitat on la gent d'una mateixa edat i tarannà s'hi troba bé, es coneix i practica el mateix esport i aficions sempre però amb respecte i mirament per la naturalesa. No vull acabar aquest escrit sense tenir un record molt emotiu per la gent del **CEM** que ens ha deixat, tant fent muntanya com en altres circumstàncies. Honor i glòria per a elles i ells.

Per molts més anys Centre Excursionista del Masnou! *

Les noves generacions han fet una readaptació total del local del CEM i l'han orientat, pràcticament i exclusiva, cap a l'escalada extrema i esportiva

QUÈ HA DE FER ARA L'INDEPENDENTISME?

- **Continuar mobilitzat**
- **Compartir informació que ens amaga l'estat espanyol i que referma la necessitat de ser un estat independent. Ens volen callats, empetitits, desmobilitzats, desunits i despolititzats.**
- **Defensar i lluitar pel català. Diguem prou.**
- **Ser conseqüent a l'hora de votar i donar suport a grups polítics que qüestionin i pressionin**
- **Enfortir l'ANC, associa-t'hi**

assemblea
El Masnou

Endavant,
sempre endavant!

DW&S

ES POT REPARAR UN COR TRENCAT?

Apropant els avenços de la bioenginyeria en la regeneració d'òrgans i teixits a la població major de 65 anys

El passat dijous 14 de març, investigadores de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC) vam visitar l'associació Gent del Masnou per realitzar una xerrada sobre els avenços de la bioenginyeria en la regeneració d'òrgans i teixits i un posterior debat amb els participants.

L'activitat Es pot reparar un cor trencat? Forma part del projecte IMAB (Involucrant la Comunitat de Majors en els Avenços en Bioenginyeria per la salut i l'envelliment saludable) que és possible gràcies a la col·laboració de la Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia - Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat.

Aquest projecte va néixer amb la visió de fer arribar la divulgació científica a totes les edats, ja que les activitats científiques que sovint s'organitzen deixen al marge aquest segment de la població, la qual no disposa de masses oportunitats que li permetin conèixer i participar en l'activitat científica i tecnològica.

El projecte IMAB busca la participació de les ciutadanes i els ciutadans majors de 65 anys per tal que coneguin, comprenguin i opinin de les últimes investigacions en Bioenginyeria per l'envelliment actiu i puguin opinar sobre l'ús de noves teràpies.

L'enginyeria d'òrgans i teixits és una branca de la medicina regenerativa que busca tractar i curar malalties mitjançant la reparació d'òrgans i teixits

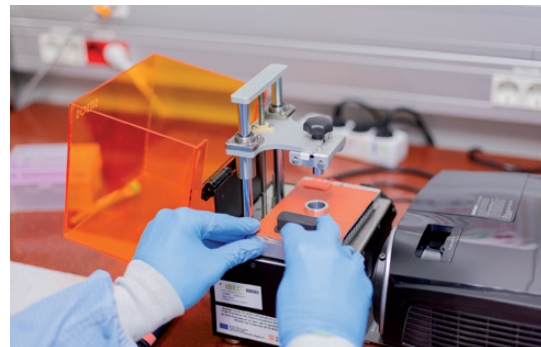
danyats utilitzant cèl·lules i materials sintètics per reemplaçar-los o regenerar-los. A la vegada, aquestes teràpies tenen implicacions importants en qüestions ètiques i d'acceptació social.

Com veu la població l'ús dels animals en la recerca? I si empréssim cèl·lules embrionàries humanes per salvar vides? Fins on hem d'allargar la vida?

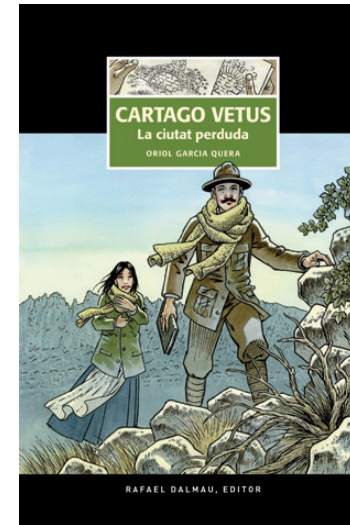
Quan un òrgan deixa de funcionar o perd les seves funcions, ocasionalment es requereix un trasplantament, però la disponibilitat d'òrgans naturals és limitada i a més l'organisme del individu receptor pot manifestar rebuig per l'òrgan trasplantat.

Per poder reduir les llistes d'espera davant la necessitat d'un trasplantament i evitar la incompatibilitat d'òrgans trasplantats, actualment alguns grups d'investigació treballen en una línia d'experimentació coneguda amb el nom d'impressió d'òrgans i teixits o bioimpressió. De fet, a l'IBEC estem treballant amb diferents teixits com el muscular, intestinal, hepàtic... que ens permeten estudiar el funcionament d'aquests, de malalties que els afecten i testejar fàrmacs sobre aquests models.

A dia d'avui, existeix molta investigació en aquest camp de coneixement i amb aquest projecte busquem apropar aquesta informació i recollir les opinions de la població, tal i com vam fer amb la Gent del Masnou que ens van acollir i van expressar obertament les seves opinions. ✨

Impressora 3D situada al MicroFabSpace, instal·lació de l'IBEC, que s'utilitza per la bioimpressió de teixits

Títol Cartago Vetus. La ciutat perduda
Autor Oriol Garcia Quera
Editorial Rafael Dalmau, Editor
Col·lecció "Traç del temps", 7
Lloc i any d'edició Barcelona, 2023
Pàgs. 64

TRES MOMENTS HISTÒRICS EN UN COMIC

Oriol Garcia Quera (Barcelona, 1967), un dels dibuixants de còmic històric de més trajectòria i prestigi del país, com

ja he dit en altres ressenyes d'obres seves, torna a fer-nos gaudir d'una història ben original i molt ben resolta a tots els nivells.

Amb el rigor, la documentació i el realisme que caracteritzen la seva obra, Garcia Quera, a Cartago Vetus, s'enfronta a un dels mites sorgits al segle XVIII sobre la possible localització, a les ruïnes d'Olèrdola, de la mítica Cartago Vetus, esmentada pel geògraf grecopropi Ptolemeu (segle II dC), a la seva Geografia.

Amb l'originalitat i experimentació que el caracteritzen, planteja la suposada ubicació en tres parts, clarament diferenciades a l'àlbum: la temporal, l'argumental i la gràfica, que van estretament lligades.

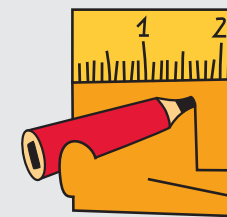
Temporalment, els fets narrats a l'obra s'esdevenen en tres moments històrics diferents: al segle XVIII, en plena il·lustració i valoració de tot allò que és clàssic i antic; al segle XIX, imbuït de Romanticisme i, doncs, de tot allò que és medieval; i al segle XX en què el catalanisme intenta recuperar la història del país des d'un punt de vista rigorós i científic.

Aquestes tres parts, tan clares temporalment, també fan que l'argument, tot i tenir un fil conductor únic (l'interès per les ruïnes d'Olèrdola i la possibilitat que fossin les de Cartago Vetus), giri a l'entorn de protagonistes ben diferents: al segle XVIII, se centra en la visita que hi va fer el canonge Jaume Pasqual

(1736-1804), acompanyat de l'advocat i polític vilanoví Francesc Papiol (1750-1817), difusors de la teoria que Cartago Vetus podia ser l'actual Olèrdola; al segle XIX, en la visita de dos joves excursionistes, Cèsar August Torras (1851-1923) i Eudald Canibell (1858-1928), acompanyats del jove Hermenegild Clascar, que anys més tard seria alcalde de Vilafranca del Penedès (1883-1888), que s'interessen per les ruïnes medievals i continuen fent seva la teoria de la ubicació de Cartago Vetus; al segle XX, en la visita, per fer-hi excavacions de base totalment científica, de Maties Pallarès (1874-1924), membre del Servei d'Investigacions Arqueològiques de la Mancomunitat de Catalunya, que en les memòries que va escriure descarta amb arguments l'origen cartaginès d'Olèrdola.

I aquestes tres etapes, com he apuntat, també es reflecteixen clarament en el grafisme. No només perquè Garcia Quera, com no podia ser d'altra manera, hi té en compte les vestimentes, les eines, els mitjans de transports... de cada una de les èpoques, sinó perquè a més a més les marca amb tres colors de fons diferents, que ajuden amb claredat a identificar els tres moments històrics que tracta el còmic.

Sense cap mena de dubte, una nova obra d'Oriol Garcia Quera per tenir molt present, i no només per part dels fans del còmic històric. ✨

FEMflocs
fusteria en general

**fusteries exteriors, mobles a mida
portes i tarimes, restauració fusteries nobles
dissenys propis personalitzats...**

Polígon Industrial BUVISA - Ptge. Oest, 6J
08329 TEIÀ (Barcelona)
630 462 904 • 937 566 168
femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

**FINQUES
MESLLOC**

LLIGOÑA CAYETANO

**La seva immobiliària
del Maresme**

**93 555 69 03
www.meslloc.com**

Sant Miquel 23 - 08320 El Masnou

CAÇANT BOLETS A SIBÈRIA

Joan Muray

Caçar bolets és més empordanès que maresmenc, aquí en diem anar a buscar bolets, però pel lloc, la latitud i l'aventura que fou, m'ha fet més gràcia utilitzar el verb caçar

Va ser a Rússia, l'època era encara la soviètica, i com que Sibèria és tan gran, nosaltres només vàiem bolets. L'excursió no estava programada, però fou inspirada per la guia, una noia russa i rossa, amb la meitat de sang catalana. La seva mare fou una d'aquelles criatures que, procedents de l'estat espanyol, anaren allà en temps de guerres, on arribà a ser coronel de comunicacions.

La guia, per la seva part materna, sabia com ens agrada d'anar al bosc a cercar bolets, allà també. I en unes hores que teníem lliures, ens feu l'agradable proposta que a tots ens agafà per sorpresa, i assentírem amb gran alegria.

Ja que no teníem cistell, ho improvisàrem amb una bossa de plàstic, i cap al bosc ens tens, bé, és un dir, ja que allà on érem, pràcticament tot ho era, de bosc.

Era un bosc net, molts arbres i poca brolla. Ens va dir que la collita, en tornar a l'hotel, la portaria a la cuina, i ens els farien a l'estil rus.

Anava tan il·lusionat que no vaig preguntar com en deien d'aquells bolets, i si n'hi havia algun de català que s'hi assemblés. La majoria dels que trobàrem eren semblants a les nostres rovelloles, i n'arreglegàrem força. També n'hi havia d'Amanita phalloides, però aquestes ni tocar-les.

En tornar de la cacera, i després d'esperar una estona, passàrem al menjador, on per fi veuríem com ens havien fet els bolets a la russa. A la brasa com els nostres rovellons no eren, els feren cuits amb patates bullides, o sigui, com si haguessin substituït la mongeta tendra pels bolets. Estaven ben bons, tot i que no sé si el xef deuria haver fet un to màgic, ja que estaven deliciosos.

foto ANDREAS en Pixabay

Com veieu, aquests els anàrem a buscar ben lluny de casa. Sort que el preu anava inclòs en el paquet turístic, ja que si no, ens haurien sortit cars. ✱

Blanc de Guix
presenta

EL TALLER DE L'ARTISTA

Casal de 8 a 14 anys
De l'1 al 26 de juliol

www.blancdeguix.com
654 330 889

#vitaminespelcervell

Elena Feilu

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

dufefoto

MARTI DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

Solucions dels mots encruiats de la revista d'abril

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	M	A	L	V	A	T		A	U		I
2	E	T	E		P	A	R	C			M
3	D	O	G	M	A	T	I	C			P
4	I	M	A	N	T		T	I	R		U
5	T	I	L		I	M	M	O	R	A	L
6	A	C		C	A	U	E	N		L	S
7	R	A	R	A		S		A	R	T	
8			A		V	I	U	R	E		S
9	R	E	I	N	I	C	I		C	U	C

Urbanisme

Montserrat Fàbregas Fló

“La ciutat és entesa com un objecte amb possibilitats d’apropiació diferents segons les posicions i els recorreguts socials que els individus despleguen durant la seva vida.”

Pierre Bourdieu, 1999

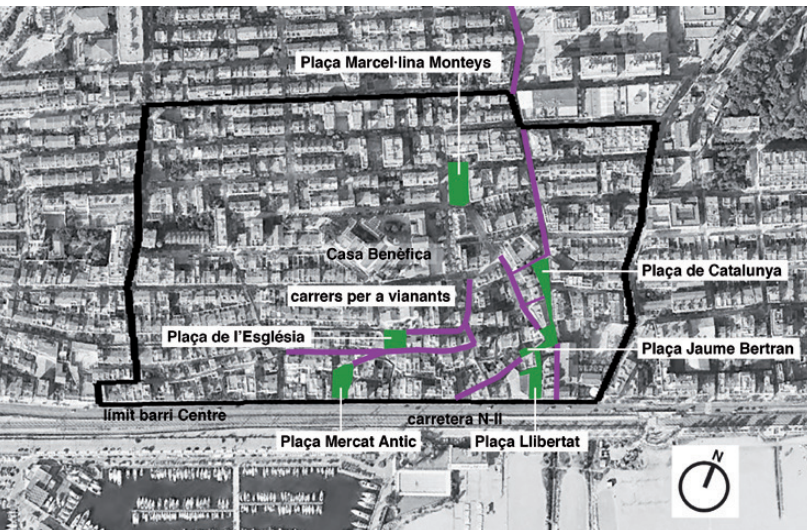
COM ÉS L’ESPAI PÚBLIC DEL BARRI CENTRE?

més baix. És una dada que no sorprèn ja que els nuclis antics solen ser més densos i tenen menys espais lliures oberts. Ara bé, la ubicació d’aquests barris també sol ser favorable perquè estan connectats amb altres àrees centrals (en aquest cas, amb la plaça Nova de les Dones del Tèxtil) i tenen diversos equipaments i serveis públics a l’abast.

Actualment, les intervencions que se solen fer en aquests barris són les de pacificar alguns dels carrers creant eixos per a vianants i que millorin la qualitat de la seva experiència quotidiana. Un exemple a destacar és la pacificació de l’eix Roger de Flor – Torrent Vallmora – Felip Pedrell. Aquest traçat neix en el passeig de l’N-II, vincula la plaça Jaume Bertran i la plaça Catalunya i s’enfila cap a dins del poble unint diferents espais verds tot promovent la mobilitat activa.

Passejar per aquest eix és experimentar el ritme del poble d’una altra manera, com també ho és perdre’s per l’entramat de carrers estrets i laberíntics i trobar-se, de tant en tant, placetes que fan la funció de pulmons, com la plaça de l’Església, que ens proporciona un gran respir i ens mostra el perfil de Barcelona. Recórrer aquesta part del barri és empatxar-se d’història pels seus edificis i racons i de dinàmiques socials ben variades. Més enllà de les places, l’espai públic també són els carrers; i la qualitat d’aquests marca la nostra experiència de com els transitem. La transformació que hi ha hagut en aquests últims anys en el barri està fent que ens apropiem de l’espai públic de diferents maneres segons les necessitats i les dinàmiques que anem desplegant, tal com comenta Bourdieu. Això és símptoma de moviment i, per tant, de vitalitat.

Ens convido a recórrer i perdre’ns per aquest entramat i preguntar-nos: què hi veiem? quines sensacions registrem passejant en cadascun d’ells? quins ritmes i quines dinàmiques es donen en els espais públics? si ens asseiem una estona, què hi observem? *

Aquest mes passejarem per l’espai públic del barri Centre. En la imatge adjunta, s’indiquen les zones verdes actuals (verd fosc) dins del límit del barri (segons el PGOU).

Tot i que no es vegi a la primera, si ens hi fixem, podem distingir dos tipus de teixits urbans: un amb traçats de carrers més irregulars amb parcel·les estretes i un altre amb carrers més ortogonals. El primer correspondria al traçat del nucli antic i el segon a la zona de l’eixample, que se situa per sobre la Casa Benèfica.

La topografia és bastant abrupta, ja que en el passeig de l’N-II hi ha una alçada d’uns 4 metres sobre el nivell del mar i la plaça de l’Església es situa a una alçada de 23 metres. El desnivell continua augmentant fins a arribar a 47 metres en la zona més alta de l’eixample (font: Google Earth). Segons la modificació del PGOU del 2021, en el barri hi ha 4.018 habitants i uns 3.945 m² de superfície d’espais lliures, o sigui que la seva relació és de 0,98 m²/hab. Aquesta dada mostra la superfície d’espai verd que disposa cada habitant i se sol utilitzar com un indicador per mesurar la qualitat de vida urbana; en aquest cas, és el barri que té l’indicador

Anècdotes històriques

“LA NIÑA BONITA”

Albert Vidal

Per què del número 15 se’n diu en castellà *la niña bonita* o, si voleu, la nena maca, expressió poc usada, per cert, en català?

El tema de la numerologia, del significat de cadascun dels números, dels diferents noms que poden rebre segons la cultura que ho tracta, ve de molt antic.

La saviesa popular barrejada amb les ganes de xanxa, feu que comencessin a posar-se noms a cada un dels números de manera festiva, relacionats amb la seva forma, personatges o situacions i elements de l’indret, que servien per animar el públic durant els sortejos, sobretot del *quinto*, així anomenat ja que servia per recollir alguns diners destinats als *quintos* que se n’anaven a fer la *mili*, és a dir, el servei militar.

Aquest tipus de sorteig, també anomenat *quina* i *plena*, que es fa des del segle XIX, atorga a cada número un nom, que varia segons el lloc: l’ànec el 2, el cametes l’11, les cadiretes el 44... i el 15 la nena maca o més freqüentment la *ninya bunita*, així, a la castellana catalanitzada. Per què? Perquè, segons la tradició domèstica, és l’edat en la qual les nenes passen a ser dones, el que se n’ha dit de manera eufemística *fer el canvi*. Òbviament, la raó és relativa, ja que depèn de la naturalesa de cadascuna d’elles. D’aquesta manera, el número 15 s’associava amb l’inici de la joventut, quan la noia era ja una *nena maca* i maridable, ja que a partir d’aleshores el seu cos podia concebre un fill.

Per exemple, quan la reina Isabel II feu 15 anys, el 10 d’octubre de 1845, tot Madrid l’anomenà *la niña bonita*. Potser també per això s’associà el número amb el nom.

En aquells temps no gaire llunyans no era gens estrany que una noieta es casés a aquesta edat que ara ens pot semblar prematura. Per exemple, el poeta Antonio Machado, quan tenia 34 anys, es casà amb Leonor de 15 anys.

Ara, potser algú li diria un mal nom. *

CB

CAFÉ DE BAIX Degustació

DISPOSEM DE
TERRASSA A L’INTERIOR
tel. reserves 931 251 197

Passeig de la Riera 74
08329 Teià

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

60 ANIVERSARI

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

TEMPUS gin
EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 · El Masnou
Tel. 93 178 22 97 · www.7devi.com

La cuina de l'Antonia

El cullerot

CROQUETES DE POLLASTRE

Ingredients

- 1 pit de pollastre
- 35 gr de mantega
- 35 gr de farina de blat
- 1/2 litre de llet
- 1 ceba petita
- Nou moscada
- Pebre negre i sal

Per l'arrebossat

- 1 ou
- Pa ratllat
- Oli d'oliva

Preparació

1 Salpebrem el pit de pollastre tallat a filets i el passem per la paella. No cal fer-la molt, tan sols que quedi cuita. La retirem del foc i la tallem a trossets petits. **2** Sense netejar la paella, i posem la mantega i la fonem a foc lent. Hi afegim la ceba ben picada, salem lleugerament i la sofregim uns 5 minuts. **3** Incorporem la farina i barregem. Ho deixem 5 minuts al foc i hi aboquem la llet. Anem remenant sense parar fins a aconseguir que la beixamel estigui espessa. Ara és quan rectificuem de sal i tirem la nou moscada i el pebre al gust. Ja hi podem afegir el pollastre picat. **4** Ho removem a foc lent fins que la beixamel se separi de les parets. Ho triem de la paella i, tapat, ho deixem refredar. **5** Un cop fred, ho deixem reposar a la nevera. Si pot ser fins a l'endemà, millor. **6** Fem les croquetes i les passem per l'ou batut i el pa ratllat. **7** En un pot amb força oli ben calent, anem fregint les croquetes. i... a punt!!!

El maridatge de l'Enric

DOÑA ISABELLA

El Rebot dels Sentits

Celler Bodegas Marqués del Atrio
Denominació d'origen Navarra
Varietats 100% Garnatxa negra
Graduació 13,5 % vol.
Preu 8,95 €

La meua filla i jo som amants de les croquetes de pollastre, i aquestes tenen un aspecte brutal.

Per maridar aquestes croquetes i veient que sembla que la primavera ja escalfa gairebé tant com l'estiu, us proposo un rosat ben fresc de Navarra. Us presento a Doña Isabella, un rosat 100% garnatxa, procedent de vinyes velles enclavades al paratge de l'Ontinar al sud de Navarra. Color amb matisos taronges, pàl·lid i brillant. Amb un aroma net i fresc d'aranja rosa que segueixen petits matisos a fruits vermells sobre fons floral, per acabar amb subtils notes minerals i de cítrics. Harmoniosos i sedós. Delicat a la boca, amb taní dolç, polit i refinat que li dona un volum captivador. S'aprecien records dolços i certs matisos florals. Tot aquest desplegament d'aromes i matisos juny a la untuositat i cremositat de la beixamel emprada per elaborar les croquetes i el toc rostit, que aporta el toc de torrat i la salinitat. Fa que aquest àpat es conjuri com el preludi d'un gran dinar.

Salut i Vi ✨

Corresponsal del Brasil

EL PASSAT JA HA PASSAT?

General Médici President Nixon 1971

Quan es veu, han passat 60 anys. El govern de Lula no ha participat en cap acte de memòria dels 60 anys del cop d'estat a Brasil –ocorregut el 31 de març de 1964– quan va començar una dictadura militar que acabaria oficialment el 1985. No ha existit per part de l'estat una declaració de disculpes ni de demanar perdó –no sé si serveix de massa; almenys és un gest, un detall– per les barrabassades i salvatjades –la Declaració Universal dels Drets Humans per part de l'ONU del 1948 em sembla una fita importantíssima tot i que en molts casos és paper mullat– comeses durant els no pas pocs anys de plom del govern que es declarava a favor de la família, de Déu i de la propietat. Era un lema de l'època.

Pel que he llegit a la premsa i vist en algun programa de televisió, sembla ser que el president Lula vol mantenir la pau a les casernes després de 4 anys de desgovern bolsonarista i que alguns capítols de les forces armades hagin estat acusats de ser poc democràtics i de voler repetir el cop de 1964.

Diferents especialistes en història –les editorials han publicat nous llibres sobre aquests anys– han comentat l'absència d'un consens nacional mínim sobre aquesta part ombrosa del passat recent de Brasil. El 1979 es va firmar un pacte cívico-militar de transició –ja s'havia acabat la dictadura a Portugal, Grècia i Espanya; continuava a Xile i a Argentina– la llei 6683, coneguda com a *Lei da Anistia* –tampoc

Marxa Contra La Dictadura 1979

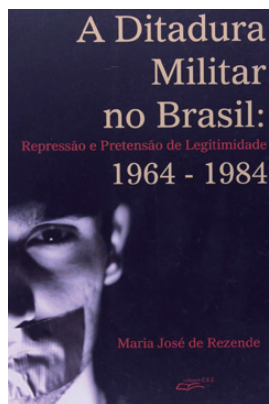
Joan Maresma i Duran

En el poema intitulat *O Tempo –El Temps–* de l'escriptor brasiler Mário Quintana (1906-1994) es poden llegir aquests versos: “Quando se vê, já são 6 horas, quando se vê já é sexta-feira”. Imagino que no cal traducció; “sexta-feira” és “divendres”.

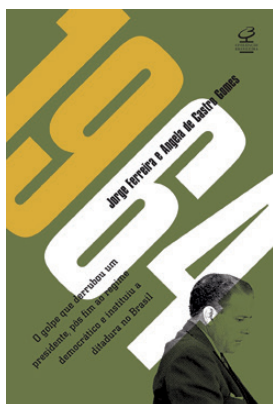
fa falta traducció– que va permetre que molts torturadors i assassins quedessin impunes.

Arran d'aquest fet, la memòria dels militars està corrompuda i alguns comandaments de l'exèrcit segueixen parlant dels fets de març de 1964 com *revolução o movimento*; almenys no hi posen la paraula *Glorioso* al davant. També aquest pacte d'amnistia emmetzina l'esquerra: va existir una lluita armada contra la junta militar que va cometre barbaritats, on els seus caiguts són considerats herois i no es pot parlar malament ni de Cuba –hi he estat dues vegades per feina i em va semblar el purgatori– ni de Veneçuela.

Període marcat per la Guerra Freda. Segons com bufa el vent, l'enyoro i la idealitzo. Avui, som imatges lluminoses en una pantalla. La nostra carn i la nostra sang es transfiguren en bytes i potser d'aquí a poc serem substituïts per una rèplica que parlarà com nosaltres. La Internet ha llançat milers de nous actors a l'escena política. L'agressivitat ha augmentat i els diferents corrents es barallen els uns amb els altres, s'enemisten contra els que volem pau i tranquil·litat i discuteixen fortament contra els que ho fan de forma lleu. Massa

Llibre 1964 - 1984

Llibre 1964

radicalisme. Tornem enrera? A l'any 36 a Espanya? Al 64 a Brasil? Espero que no.

Suposo que el coneixement dels humans és parcial i que les persones expliquen la veritat tal i com la recorden; aneu a saber què va passar realment ja que cadascú explica la seva història com vol o com pot. Com sempre que es fa ús de múltiples fonts, imagino que els historiadors garbellen i ponderen les diverses versions i perspectives. Potser l'única cosa que realment es modifica és el passat: hi ha constants revisions i els punts de vista són sempre canviants. Em sembla que el meu avi Joan –el pare del pare; era d'Acció Catòlica i va haver de marxar de la vila a l'inici de la contesa; sinó, l'haurien pelat– explicaria la Guerra Civil –crec que al jovent els sona com a mi la Guerra del Francès i això que

no està superada – d'una forma completament diferent de com ho faria el líder del PCE, Santiago Carrillo. No ho sé. No sé res. Només suposo. ✱

La mare en fa 91 el dia 17. Per molts anys.

Veus

Joana Bofarull Cervera

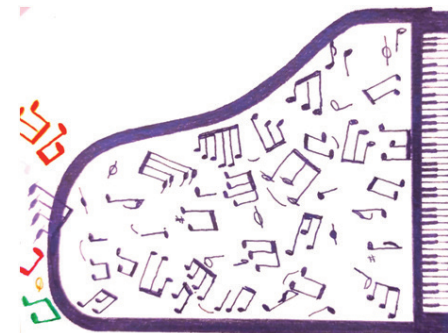
Després de deu anys d'haver escrit, entre el 1877 i 1878, la 4a Simfonia en fa menor, a Txaikovski li va costar molt escriure; no podia superar-se. Diuen que mentre componia la Cinquena simfonia, en mi menor, tonalitat de caràcter trist i melancòlic, Txaikovski plorava; semblava sortir d'una fosca experiència espiritual. Una obra que vaig tenir l'oportunitat d'escoltar, interpretada per l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida magistralment per Salvador Brotons. Una conjugació d'emocions que entrellaçaven els quatre moviments van envair l'espai; notes que destapaven l'ombra del destí i ens encongia l'ànima, i que a poc a poc s'anava transformant fins a fer-nos ballar el vals de l'allegro moderato, com ho feia el mateix director. Un final trepidant, com la fúria dels cosacs, convertiria aquella obra fatalista en pura energia.

Quan parlem de Txaikovski, parlem també dels ballets de La bella dorment, El llac dels cignes, El trencanous, l'Obertura-Fantasia Romeu i Julieta, dels concerts per a piano i orquestra, cantates corals, i de les set simfonies, entre elles la Patètica, la núm. 6 en si menor, una de les més populars que s'estrenava el 1893, tan sols deu dies abans de la seva mort. I no podem obviar les onze òperes, algunes no estrenades o destruïdes pel mateix autor.

Amb tot aquest bagatge musical, un matí, escoltant Manfred, la Simfonia núm. 7, amb la sensibilitat a flor de pell, i en to d'agraïment, no me'n vaig poder estar d'escriure-li una carta d'amor.

PIOTR LLICH TXAIKOVSKI

Una carta d'amor a través de la música.

Il·lustració: JOAQUIM BEL I

Retrobem-nos avui

Aquest amor impossible sou vos, Txaikovski. Ho sé ara que m'enamoro amb les vostres notes. Planem en el temps i retrobem-nos avui! Saltem paratges, rius, guerres, desamors, ciutats, mars, morts que ens separen, i retrobem-nos avui.

Penes i angoixes desapareixen quan em sento acaronada per les notes fermes que subjuguem, o dolces i romàntiques que eixamplen el pit quan dibuixen serpentejant el pentagrama l'esperit llibertari incomprès. Fugim! Escapem-nos dels dies, de les nits, dels mesos, dels anys, i retrobem-nos avui.

El vostre enuig abraço, el vostre neguit abraço, la vostra grandesa abraço, i només puc demanar-vos en aquest despertament matinal «retrobem-nos avui per sempre, mestre». ✱

TRANSITAR EL DOL

Dr. Oriol Lugo

Un dol pot donar-se per moltes circumstàncies diverses, no només per la mort d'un familiar, amic o conegut.

Hi ha dols per les morts de mascotes, per les pèrdues de feina, per la separació d'una parella o amistat o fins i tot per la pèrdua d'objectes o espais coneguts.

Una de les problemàtiques es dona quan ens enfoquem en la idea de "superar un dol". Superar és un terme que està vinculat amb la idea de deixar enrere, de sobrepassar... Però, potser no és la millor expressió possible. I si féssim servir conceptes com transitar o integrar?

Aquests verbs parlen més de processos, no tant com un fet que ja ha acabat sinó com quelcom que encara portem en el nostre interior, però que ho fem d'una forma molt més serena, conscient i amb acceptació.

Hem de tenir present que un dol està format per fases, com bé deia Elisabeth Kübler-Ross, psicòloga suïssa-americana i escriptora. Aquestes són les diferents etapes:

- **Negació:** aquesta és la primera fase del dol, en què la persona pot negar la realitat de la pèrdua o la mort d'un ser estimat. Aquesta fase pot ser una forma d'autoprotecció per a fer front a l'emoció intensa que provoca la pèrdua.
- **Ira:** en aquesta fase, la persona pot experimentar ràbia, frustració o enuig envers si mateixa, els altres o el món en general. Aquesta emoció pot ser una reacció a la sensació de pèrdua de control o a la falta de comprensió de la situació.
- **Negociació:** en aquesta etapa, la persona pot intentar negociar amb una força superior o amb el destí per a evitar la pèrdua o per a tornar a la situació anterior. Aquesta fase pot ser una forma de buscar control o significat en una situació que sembla sense sentit.
- **Depressió:** aquesta és la fase en què la persona comença a acceptar la realitat de la pèrdua i

pot experimentar tristesa, desesperança o altres símptomes depressius. Aquesta fase pot ser una reacció a la realització de la pèrdua i a la falta de perspectives per al futur.

- **Acceptació:** és el punt final del dol, en què la persona arriba a acceptar la pèrdua i pot trobar un nou sentit o propòsit en la vida. Aquesta fase pot ser un indicador que la persona ha començat a adaptar-se a la nova situació i a trobar una nova normalitat.

És important entendre que les fases no tenen perquè ser lineals i com bé he comentat, al ser un procés, és possible que es puguin alternar entre elles. Alguns elements o accions claus que també ens poden ajudar a transitar o digerir qualsevol pèrdua serien:

- Validar les emocions. El fet de poder tenir un lloc i un espai per a poder treure i manifestar tot allò que sentim.
- Crear o disposar d'una xarxa de suport entre amics i amigues, familiars o professionals.
- Donar-se el permís per cuidar-se i també que puguin cuidar la persona que està passant pel procés de dol.
- Delegar tasques o obligacions que puguin generar gran tensió a la persona.
- Demanar ajut psicoterapèutic per a poder aprendre a ser més conscient i a gestionar les emocions.
- Crear rutines diàries que ajudin a tenir la sensació d'ordre i control.
- Establir activitats d'oci que siguin plaents i saludables.
- Tenir paciència, recordant que és un procés i que porta el seu ritme i temps específic.

Cal recordar que un dol és una experiència única i molt personal i que cada individu ho viu a la seva manera. ✨

CONFERÈNCIA

Etiòpia, un país de llegenda

Dissabte 4 de maig, a les 18 h, en el Espai expositiu La Calàndria

EXPOSICIÓ

"EL VIAJE"

de Laia Puig Garrell, SONDANG

Inauguració 11 de maig, a les 19 h, en el Espai expositiu La Calàndria

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a 20 h.**
Preu trimestral 80€, socis 70€
Inscripcions jordiona@hotmail.com
tel. 695 389 304 **Lloc** Gent del Masnou - c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

Casal Estiu
Del 25 de juny al 26 de juliol
Només per alumnat de l'Escola Bergantí

operació
**RECUPEREM
ELS BOSCOS**

A red fox is positioned above the word 'PEREM'. A red flower is to the left of the word 'RECUPEREM'. Two red mushrooms are to the right of the word 'BOSCOS'. Below the main title is a large, stylized red owl with its wings spread.

Casals d'estiu 2024